

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 391/2023-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 4, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-4 Sa 54/2020 (konanie vedené pôvodne Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 4 Sa 54/2020) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sa 54/2020 **b o l i p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Správnemu súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-4 Sa 54/2020 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume **2 000 eur**, ktoré mu **j e** Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **442,38 eur** a zaplatiť ich právnenmu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto nálezu sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto nálezu [konanie vedené pôvodne Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 4 Sa 54/2020]. Sťažovateľ navrhuje uloženie príkazu správneému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 5 000 eur, ako aj priznanie náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ podal 23. júna 2020 pôvodne na krajskom súde žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO-PK-57/2020 z 9. júna 2020 vo veci zamietnutia odvolania proti rozhodnutiu vydanému vo veci výsluhového dôchodku a potvrdenia rozhodnutia odboru sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo vnútra“ alebo „žalovaný“) č. SPOU-OSZ-35279-21/2020-VZ zo 14. februára 2020 o zvýšení výsluhového dôchodku.

3. Dňa 15. júla 2020 krajský súd vyzval ministerstvo vnútra na predloženie administratívneho spisu, vyjadrenie k žalobe a uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu. Na výzvu reagovalo ministerstvo vnútra podaním doručeným 12. augusta 2020.

4. Dňa 18. novembra 2020 zaslal sťažovateľ listinné dôkazy. Krajský súd vyzval 26. novembra 2020 sťažovateľa na zaujatie stanoviska k vyjadreniu žalovaného. Sťažovateľ na výzvu reagoval podaním 11. decembra 2020. Dňa 4. januára 2021 došlo k zmene zákonného sudcu. Dňa 11. januára 2021 bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k replike sťažovateľa z 11. decembra 2020. Na výzvu žalovaný nereagoval.

5. V dňoch 5. októbra 2021, 13. júna 2022 a 3. apríla 2023 došlo opätovne k zmenám v osobe zákonného sudcu.

6. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prešiel výkon súdnictva od 1. júna 2023 z krajského súdu na správny súd.

7. Dňa 17. augusta 2023 bol nariadený termín pojednávania na 6. december 2023.

8. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 391/2023 z 10. augusta 2023 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II. Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ namieta, že takmer 3 roky nepretržite sa nachádza v sústavnej a dlhodobej právnej neistote, úzkosti a obavách. Podľa sťažovateľa uplynula dostatočne dlhá doba, aby sa spravodlivo rozhodlo. Negatívne pocity a úzkosť vyvolané postupom ministerstva vnútra spôsobujú sťažovateľovi permanentný stres, traumy a ohrozujú jeho zdravie pre spor, ktorý trvá neúmerne dlho.

10. V dôsledku zjavnej nečinnosti a nedohľadných prietáhov na správnom súde bol vytvorený veľký časový priestor na to, aby bol sťažovateľ zbytočne právne zneistený. Správny súd od začatia súdneho sporu 23. júna 2020 nevyniesol žiadne meritórne rozhodnutie, ktoré by nadobudlo právoplatnosť.

11. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodňuje pretrvávajúcimi pocitmi neistoty, márnosti a nespravodlivosti. Ide pritom o typický dôchodkový spor, ktorý medzičasom prerástol, sťažovateľ zostarol a začínajú sa u neho prejavovať sprievodné javy, ako sú choroby. Definitívnym vyriešením tohto aktuálneho sporu a vynesení meritórneho rozhodnutia by sa predišlo ďalším frustrujúcim dôsledkom na osobu sťažovateľa.

III. Vyjadrenie správneho súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie správneho súdu:

12. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie na výzvu ústavného súdu zo 16. augusta 2023 k ústavnej sťažnosti reagovala predsedníčka správneho súdu prípisom č. k. 1SprV/411/2023 z 25. augusta 2023, ktorého súčasťou bolo vyjadrenie zákonnej sudkyne JUDr. Zuzany Korčekovej, ktorej bola vec pridelená 2. júna 2023 náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle Rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení dodatku 1. V podstatnom zákonná sudkyňa zdôraznila, že správny súd začal svoju činnosť od 1. júna 2023, pričom spis jej bol predložený až 27. júna 2023. V ďalšom konštatovala, že v dôsledku uplynutia krátkej doby od pridelenia veci nemohlo z jej strany dôjsť k prietahom v napadnutom konaní. V konkrétnostiach akcentovala, že aj napriek právnomu zastúpeniu sťažovateľa v napadnutom konaní zo žaloby nie je celom zrejmé, v čom vidí sťažovateľ nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

13. Zákonná sudkyňa konštatovala, že preskúmavanie konania a rozhodnutia orgánu verejnej správy vo veciach dôchodkov nemožno všeobecne považovať za jednoduchú vec, najmä ak nárok vyplýva z viacerých systémov poistenia. V predmetnej veci je navyše potrebné oboznámiť sa s obsahom ďalších spisov krajského súdu sp. zn. 10 Sd 31/2015 a sp. zn. 8 Sa 117/2018, na ktoré sa sťažovateľ odvoláva. Zdôraznila, že správny súd má najširšiu funkčnú príslušnosť v rámci správneho súdneho konania, pričom je nevyhnutné vybavovať aj žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktoré súria z dôvodu dlhotrvajúcej nečinnosti orgánu verejnej správy, a vybavovať žaloby vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia z dôvodu plynutia zákonných lehôt. Napokon uviedla, že v správnom súdnom konaní sudca pracuje s neporovnateľne širším okruhom osobitných

právných predpisov z rôznych oblastí práva, ktoré na seba nijako nenadväzujú, a poukázala aj na skutočnosť, že od 1. júna 2023 jej bolo ako zákonnej sudkyňi pridelených vyše 300 spisov, ako aj to, že z objektívnych dôvodov sa k príčinám vzniku prípadných priet'ahov v napadnutom konaní, ktoré mohli vzniknúť v priebehu konania na krajskom súde, nemôže vyjadriť.

14. Predsedníčka správneho súdu sa s vyjadrením zákonnej sudkyne stotožnila a upriamila pozornosť na skutočnosť, že sociálna agenda je najväčšou agendou samosudcov, pričom popri tejto agende sudcovia konajú a rozhodujú v zákonných lehotách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia. V ďalšom požiadala o zohľadnenie časovej náročnosti nutnosti rozhodovania samosudcov, keďže správny súd má z celkového počtu 44 miest obsadených len 23 miest, z ktorých je aktívnych len 20, a poukázala na to, že správny súd k 1. júnu 2023 prevzal 5766 nerozhodnutých vecí.

III.2. Replika sťažovateľa:

15. Vyjadrenie predsedníčky správneho súdu ústavný súd zaslal na prípadné zaujatie stanoviska sťažovateľovi, ktorý v reakcii v prípise doručenom ústavnému súdu 8. septembra 2023 poukázal na problematiku československého služobného práva a osobitne predložil argumentáciu k inštitútu odstránenia tvrdosti zákona pri priznávaní výsluhového dôchodku, ktorý v súčasnosti v právnej úprave absentuje. V závere akcentuje, že skutočnosti uvádzané vo vyjadrení správnym súdom sú zapríčinené ním samotným, t. j. štátom, a nie sťažovateľom.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní správneho súdu a sťažovateľa, berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z predmetného spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie, dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

17. Sťažovateľ podstatnou časťou argumentácie tvrdí, že zo strany správneho súdu (pôvodne krajského súdu) konajúceho v jeho veci došlo k vzniku zbytočných priet'ahov.

18. Predmetom konania pred ústavným súdom je preto posúdenie, či v napadnutom konaní vedenom správnym súdom (pôvodne krajským súdom) došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

19. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

20. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, resp. práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

21. K vzniku zbytočných prieťahov v konaní pred všeobecným súdom môže pritom dôjsť nielen jeho nečinnosťou, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústreďenou činnosťou (m. m. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

22. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

23. Predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy vydaného vo veci zvýšenia výsluhového dôchodku. Ústavný súd konštatuje, že preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o zvýšení výsluhového dôchodku tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti správnych súdov s ustálenou judikatúrou. Predmetom napadnutého konania je pritom otázka majúca pre sťažovateľa existenčný charakter, keďže má vplyv na výšku príjmu a zdroj obživy. Takýto predmet konania je potrebné z hľadiska posúdenia dĺžky konania považovať za prioritovaný z dôvodu jeho mimoriadneho významu pre sťažovateľa (m. m. II. ÚS 52/2023). Faktickú zložitost' veci nemôže odôvodniť len skutočnosť nevyhnutnosti oboznámiť sa s ďalšími spismi, na ktoré sťažovateľ ako žalobca poukazuje, a to zvlášť v situácii, keď krajský súd a ani správny súd dosiaľ k ich vyžiadaniu nepristúpili. Argumentáciu o fakтической zložitosti veci uvedenú v bode 13 tohto nálezu preto nemožno akceptovať.

24. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by naznačovali, že sťažovateľ sa významnejšou mierou pričínil o predĺženie konania. Práve naopak, bez meškania reagoval na výzvy adresované mu zo strany krajského súdu (časť I tohto nálezu).

25. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, bol postup správneho súdu a krajského súdu. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj neefektívnym konaním, teda takým konaním, ktoré nevedie k odstráneniu právnej neistoty (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

26. Z priebehu napadnutého konania popísaného v časti I tohto nálezu vyplýva, že krajský súd postupoval v počiatočnej fáze konania bez zbytočného odkladu, keď po podaní žaloby v júli 2020

vyzval žalovaného na predloženie administratívneho spisu a vyjadrenie k žalobe a následne po predložení vyjadrenia žalovaného vyzval sťažovateľa na zaujatie repliky. Od januára 2021, keď bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k replike sťažovateľa z 11. decembra 2020, až do júna 2023, keď došlo k prechodu výkonu súdnictva z krajského súdu na správny súd, však krajský súd neurobil žiadny procesný úkon smerujúci k vydaniu meritórneho rozhodnutia. V označenom období dochádzalo len k opätovnému pridelovaniu veci novým zákonným sudcom.

27. Postup správneho súdu po uskutočnení prechodu výkonu súdnictva v napadnutom konaní sa v období od júna 2023 až po súčasnosť nevyznačuje zbytočnými priet'ahmi. Ústavný súd tu prihliadol na skutočnosti spojené s prechodom výkonu súdnictva na novovzniknutý súdny orgán a zvýšené časové nároky súvisiace so zabezpečením výkonu právomoci tohto nového súdneho orgánu, ako aj nevyhnutnosť novej zákonnej sudkyne oboznámiť sa s vecou.

28. Obranu správneho súdu, ktorá vyzdvihuje nedostatok personálneho substrátu a nadmerné množstvo vecí, však ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) nemôže akceptovať. Nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalší počet pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov v konaní a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

29. S prihliadnutím na už uvádzané skutočnosti, berúc do úvahy ničím neodôvodnenú nečinnosť krajského súdu, ktorý v napadnutom konaní po vykonaní procesných úkonov doručovania vzájomných podaní účastníkom konania neurobil vo veci počas obdobia presahujúceho 2 roky žiadny procesný úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa (bod 26 tohto nálezu), takže rozhodovanie vo veci podanej žaloby v čase rozhodovania ústavného súdu presahuje obdobie 3 rokov, ústavný súd konštatuje, že postupom krajského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto vyslovil porušenie práv sťažovateľa zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že k porušeniu označených práv zaručených ústavou a dohovorom došlo v období pred prechodom výkonu súdnictva na správny súd (bod 1 výroku tohto nálezu).

30. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

31. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

32. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie vedené v súčasnosti správnym súdom nebolo do času rozhodnutia ústavného súdu vo veci ústavnej sťažnosti právoplatne skončené, prikázal správne súdu, na ktorý výkon súdnictva v sťažovateľovej veci prešiel, podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

33. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

34. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho zaplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

35. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

36. S'ťažovateľ sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 eur z dôvodov uvedených v časti II tohto nálezu (bod 11 tohto nálezu).

37. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

38. V tomto kontexte ústavný súd zobral do úvahy aj predmet sporu (rozhodovanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy o zvýšení výsluhového dôchodku), ktorý patrí do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré si vyžadujú zo strany vo veci konajúceho súdu osobitný prístup.

39. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä ničím neodôvodnenú nečinnosť krajského súdu, povahu a rozsah práv s'ťažovateľa, ktoré boli porušené, predmet konania, ako aj jeho význam pre s'ťažovateľa, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadost'učinenia v sume 2 000 eur (bod 3 výroku tohto nálezu).

40. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnej s'ťažnosti v časti požadovanej sumy primeraného finančného zadost'učinenia prevyšujúcej sumu 2 000 eur nevyhovel tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto nálezu.

41. S prihliadnutím na uvedené preto ústavný súd rozhodol vo veci priznania primeraného finančného zadost'učinenia tak, ako to je uvedené v bodoch 3 a 5 výroku tohto nálezu.

VI.

Trovy konania

42. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

43. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

44. Sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním právnym zástupcom.

45. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 442,38 eur v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky. Ústavný súd nepriznal sťažovateľovi náhradu za právny úkon podania repliky, keďže v nej neuviedol žiadne pre posúdenie opodstatnenosti ústavnej sťažnosti relevantné skutočnosti. Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2023 v sume 208,67 eur (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2023 v sume 12,52 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Celková suma náhrady trov konania tak predstavuje sumu 442,38 eur. Vzhľadom na uvedené ústavný súd vo veci náhrady trov konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu. Priznanú náhradu trov konania je správny súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

VII.

46. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu